

antyhede, at den havde en uheldig Beliggenhed, eller man mente, den ialtfald frembød flere heldige Sider, var det en Kjendsgjerning, at den laa, hvor den laa, og at det vistnok ikke vilde være passende til vore Forhold og til hele den Maade, hvorpaa vi pleie at gaa frem, om man vilde saa at sige laa en Streg over den og kassere den, for at begynde aldeles forfra. Det kan være, at man under visse Forhold, til visse Tider og i andre større Stæder maatte kunde gaa frem paa denne Maade, det skal jeg lade være usagt; men det er en meget mislig og kostbar Fremgangsmaade, og det er vistnok under ingen Omstændigheder en Fremgangsmaade, som let vil kunne finde Sted her.

Sagen frembyder, hvis man kommer ind paa alle Berøringspunkter med Havnespørgsmaalet, Befæstningsspørgsmaalet o. s. v., saa mange Sider, at vilde man gaa ind paa dem, vilde man komme meget langt bort fra dette Lovforslag. Jeg vil derfor i de enkelte Bemærkninger, jeg ønsker at gjøre, holde mig saa nær som muligt til Forslaget. Jeg tror ikke, at nogen forstandig Mand, som har sat sig ind i Forholdene, let kan være i Tvivl om, at det er paatrængende ønskeligt, at der skaffes forøgede, udvidede og forbedrede Stationsbequemmeligheder i Kjøbenhavn. Derom tror jeg, at alle forstandige Mænd, som have undersøgt Forholdene, maa være enige, og deri ligger allerede, at man er tilbøielig til ved partiel Opgivelse af sine egne Ansuelser, saavidt som det paa nogen Maade er muligt efter den Leilighed, Enhver dertil har, at hjælpe til Gjennemførelsen af et Forslag, som frembyder væsentlige Fremskridt, og som tillige ordner Sagen saaledes, at man ikke derved for en lidt nærmere eller lidt fjernere Fremtid affærrer de Muligheder, der inden ikke lang Tid kunde fremstille sig som Nødvendighedskrav. Jeg tror, at begge disse Momenter er det af Vigtighed at have for Die ved ethvert Forsøg paa at fyldestgjøre Dieblikkets Krav. Det ene er vigtigt, at der virkelig skaffes forbedrede Bequemmeligheder og kjendelige Vettelser for Trafiken, men jeg tror tillige, at det er vigtigt, at man ikke glemmer, hvad ogsaa er fremhævet af flere ærede Talere, at det Forslag, som her foreligger, ikke er et stortilet Forslag; man maa ogsaa have for Die Muligheder, der ville blive til Virkeligheder, hvis Forholdene vedblive at gaa i samme Retning som hidtil, og det maa vi vel dog gaa ud fra, at om end Fremgangen kan blive noget langsommere eller noget hurtigere, er der dog ingen Grund til at mistvible om, at Fremgangen vil vedblive. Opgaven maa derfor være den at have de frem-

tidige Muligheder saaledes for Die, at vi ikke affærrer deres Fyldestgjørelse.

Naar jeg lidt nærmere vil gaa ind paa Enkelthederne, vil jeg forudskikke den Bemærkning, at om Et og Andet kan det være væsentligt for den, der ikke kjender Sagens Forhistorie, at danne sig den rette Forestilling uden nærmere Oplysning og navnlig uden Tal, men saa meget mindre er der Opfordring til at komme ind paa dem ved Iste Behandling. Jeg tror, som sagt, at det maa erkjendes, at det er aldeles nødvendigt, at der skaffes Vettelser for den nuværende Trafiks hele Indretning og Ordning, men jeg tror, at det er paa sin Plads og ikke mere end billigt, at jeg, der har haft Leilighed til i forskjellige Stillinger at se ikke saa Lidt til dette Forhold, udtaler, at der neppe var mange andre Mænd end den Mand, der er Bestyrer for det sjællandske Jernbaneselskab, der havde været istand til, saaledes som det hidtil er sket, at fyldestgjøre Trafikens Krav med de Bequemmeligheder, som have staaet til hans Raadighed. Jeg tror, at den, som har haft nogen Leilighed til at sammenligne Jernbanebestyrers Arbejde i andre Lande og i større Stæder med Arbeidet hos os, maa erkjende, at det er overraskende, at man har kunnet holde Driften gaaende, saaledes som det hidtil er lykkedes for den nuværende Bestyrer, med de Midler, som i saa Henseende have staaet til hans Raadighed. Det er saaledes i høieste Grad i sin Orden, at der skaffes hele Trafiken en Vettelse. Jeg gaar ud fra, at vi beholde Centralbanegaarden, at vi ikke kaste den overbord, og det Første, som Lovforslaget byder, er Udvidelsen, den nærmere Gjennemførelse af dette, Grunden, det Jordsmon, som dertil skal benyttes, og som der er Spørgsmaal om at skaffe tilveie. Der foreligger ikke nogen nærmere Plan om Maaden, hvorpaa den saaledes tilveiebragte Grund videre skal benyttes, det er et Spørgsmaal, som jeg forudsætter, at man vil bearbejde i den nærmeste Fremtid; thi det er vist nok, at ligesaa nødvendigt som det er, at man sikker sig Grunden, ligesaa ønskeligt er det, at saasnart man har sikret sig den, den da bliver brugt. Detaillen med Hensyn til Linien er mig ikke ganske klar, navnlig den Afvigelse, som er foreslaet fra den, som var foreslaet af Kommissionen, men som sagt, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. Efter hele Byens Beliggenhed er det aldeles naturligt, at man ligeoverfor den udvidede centrale Bequemmelighed spørger, om de Bequemmeligheder, som bydes Broerne, i Korthed udtrykt, og her er det da vistnok i høieste Grad paa-